

skæftiget mig i 12 Aar med Underviisning i Græsk og Latin baade med Yngre ogældre, og jeg altsaa har endeel Erfaring i denne Retning, saa vil man maaskee dert kunne finde en Undskyldning, om jeg skulde synes for stovsindet i denne Sag.

Madvig: Jeg er meget bange for at føre Thinget ind i mere almindelige Betragtninger over Underviisningsvæsenets Detail, hvilke ifølge deres Natur hverken kunne være tiltrækkende eller blive ret klare for en stor Deel af Thingets Medlemmer. Jeg skal derfor ikke — især da jeg ikke troer, at Sagen har en saa overordentlig Betydning, som den ærede sidste Taler synes at ville lægge i den — gaae meget dybt ind paa Sagen, men kun gjøre et Par Bemærkninger. Foreløbigen vil jeg bemærke, at det, jeg havde ønsket at bringe tilveie ved mine Ytringer under den foregaaende Forhandling, dog var noget Andet, end det, hvorpaa det nu foreliggende Endringsforslag gaaer ud. Jeg havde ønsket, at man lidt mere havde indskrænket Underviisningen i de gamle Sprog eller den specielle Underviisning for dem, som skulle gaae over til de andre saakaldte lærde Skoler, at man havde sat dem omtrent een Klasse lavere, for at Disciplene kunne tidligere gaae over til de andre Skoler, leve sig ind i disse og modtage disses Underviisning. Hverpaa er Udvalget imidlertid ikke gaaet ind, men er derimod gaaet ind paa et andet Punkt, den omtalte Betænkkelighed ved at paalægge de andre Skoler i øverste Klasse, at modtage de Disciple, som komme fra Rønne Skole, uden selv at prøve dem. Hvis nu den ærede sidste Talers Forslag var gaaet ud derafra, at han formeente, at Rønne Skoles Vidnesbyrd med Hensyn til den Deel af Underviisningen, der affluttedes der, nemlig i Alt, hvad der udfordredes til første Deel af den saakaldte Afgangseramen, skulde staae til Troende, og man altsaa ved den Skole, hvortil Disciplene gik over, kun skulde prøve dem i de øvrige Fag, som ikke affluttedes derovre, kunde jeg ikke have noget derimod; jeg vilde endog finde det rigtigt, medens jeg dog heller ikke finder det Modsatte betænkkeligt; men med Hensyn til, hvad der saaledes bliver tilbage, nemlig de Fag, hvori Disciplene ikke prøves,

ved den saakaldte første Deel af Afgangseramen, kan jeg ikke Andet end slutte mig til Udvalgets øvrige Medlemmer, og det af de Grunde, jeg allerede forrige Gang, Sagen var for, har udtalt, nemlig væsentlig fordi jeg troer, at enhver Skole maa prøve de Disciple, som skulle sættes ind i en bestemt Klasse, navnlig naar Spørgsmaalet er om den sidste Klasse, og fordi jeg troer, at det virkelig er i Disciplenes egen Interesse, naar de skulle træde ind i en ny Klasse. Det kan mulig have en skadelig Følge for Rønne Skole, men det er ikke det Væsentlige, hvorimod det for Disciplenes Skyld kunde være betænkkeligt at undlade denne Prøve. Det blev sagt, at det let kunde være, at de Disciple, der fra Rønne Skole gik over til andre Skoler, stode tilbage i visse Fag; men det er just det, man skal hindre; man skal sørge for, at forsaavidt Underviisning i disse Fag overhovedet gives i Rønne Skole, — den da ogsaa der er ligesaa god som paa ethvert andet Sted, og, skulde der være Mangler, maae de være afhjulpne, paa hvilken Maade Disciplene end kunne, førend de træde ind i en ny Skole, for at de ikke der skulle staae tilbage. Det Modsatte er betænkkeligt baade i og for sig, og ogsaa med Hensyn til Characteren af Underviisningen i sidste Klasse, hvor de træde ind, og hvor de skulle bygge paa den tidligere Underviisning. Forsaavidt det er blevet fremhævet, at en Prøve for Optagelsen i den sidste Klasse vilde blive særdeles besværlig, da seer jeg ikke nogen Grund dertil. Naar en Discipel fra Rønne Skole melder sig til at optages i 7de Klasse i en udvidet Skole, vil han der være at prøve som Disciplene i den Skole, hvor han melder sig. Der kræves den almindelige Modenhed, og, forsaavidt denne skal documenteres ved Examination i visse Pensar, examineres der ikkun i, hvad der er gjenneingaaet i det sidste Skoleaar, og man vil anvende den samme Maalestok paa Disciplene for Rønne Skole (Dstermann: Maa jeg bede om Ordet.) som paa Disciplene i Skolen selv, de skulle i Almindelighed kunne det og det, og bevise det ved at examineres i de Pensar, de have læst. Paa den Maade bliver Prøven at afholde; hvis det stæer anderledes, vil jeg ansee det for mis-